

Q&A Justiția restaurativă: Concepte cheie și întrebări frecvente

**Proiectul “i-RESTORE: Protecția victimelor copii
prin intermediul justiției restaurative”**

Aprilie 2020

*i-RESTORE is co-funded by
the European Union's Justice
Programme (2014-2020)*

Concepte cheie și întrebări frecvente

Justiția restaurativă este o abordare de soluționare a daunei cauzate sau a riscului unei posibile daune în urma unei infracțiuni prin implicarea tuturor celor afectați pentru a ajunge la o înțelegere comună a celor întâmplate și la un acord cu privire la modul în care prejudiciul sau infracțiunea pot fi reparate și, astfel, dreptatea să fie obținută.

Ce este justiția restaurativă?

Justiția restaurativă este o abordare a justiției orientată spre repararea – pe cât posibil – a prejudiciului cauzat de o infracțiune și/sau conflict. Un element esențial al justiției restaurative este participarea activă a părților implicate, respectiv victime, infractori și, după caz, membri ai comunității, care se reunesc în mod voluntar cu ajutorul unui facilitator pentru a vorbi despre dauna și consecințele sale și pentru a identifica mijloacele pentru repararea răului. Justiția restaurativă are ca scop apropierea justiției de oameni și consideră participarea ca o valoare umană fundamentală, care leagă oamenii în loc să îi separe. Justiția restaurativă se concentrează pe ceea ce oamenii percep ca o experiență justă, corectă și sigură în urma unei infracțiuni sau a unui conflict.

1. Care este scopul justiției restaurative?

Scopul justiției restaurative este de a crea un spațiu sigur pentru împărtășirea sentimentelor (de exemplu frici, furie, tristețe) care au apărut în urma infracțiunii sau a conflictului și de a vorbi despre soluții posibile pentru repararea prejudiciului. Justiția restaurativă este orientată spre viitor: obiectivul său nu este să identifice pedeapsa potrivită proporțional cu infracțiunea, durerea și suferința, ci să privească răul și suferința ca punct de plecare al unei povești împărtășite. Justiția restaurativă are ca scop să dea o voce tuturor poveștilor și adevărurilor individuale pentru a identifica punctele pentru înțelegere, împărtășire și repararea prejudiciului și pentru a permite părților să își construiască împreună propriul adevăr narativ și bazat pe dialog.

2. Ce fel de practici se încadrează în justiția restaurativă?

Cele mai frecvente practici de justiție restaurativă sunt medierea victimă-infractor, conferințele restaurative și cercurile (de verdict sau restaurative). Medierea victimă-infractor reunește părțile afectate direct de o infracțiune în prezența unui facilitator care

Încurajează un dialog între ele. Conferința restaurativă include un grup mai mare de participanți, de ex. membrii familiei, membrii comunității și colegii care susțin părțile directe, dar și împărtășesc propria experiență și adevărul despre fapte. Cercurile reunesec un grup mare de oameni pentru a discuta o anumită temă sau conflict într-un mod structurat. Chiar și în aceste trei practici mai frecvente apar multe variații, de ex. când întâlnirile față în față nu sunt posibile se apelează la apeluri video sau scrisori între părțile directe sau când comunicarea verbală este problematică (din cauza barierelor lingvistice sau a altor deficiențe), pot fi utilizate instrumente inovatoare de comunicare non-verbală.

3. Este justiția restaurativă obligatorie?

Unul dintre elementele cheie ale justiției restaurative este caracterul voluntar și, înainte de a avea loc orice întâlnire față în față, este dedicat suficient timp pentru informarea și pregătirea părților. O astfel de fază de pregătire este probabil și mai importantă decât întâlnirea reală: acesta este momentul în care părțile își pot exprima motivațiile de a se întâlni cu „cealaltă” parte, de a-și exprima așteptările de la întâlnire și de a înțelege dacă o astfel de întâlnire va fi benefică sau nu pentru ea. În timpul fazei de pregătire, facilitatori bine pregătiți ar trebui să evalueze dacă justiția restaurativă va fi o experiență valoroasă pentru ambele părți și, dacă este necesar, să împărtășească aceste îndoieli cu ele. Deci, justiția restaurativă nu este obligatorie, chiar dacă solicită participarea activă a oamenilor atunci când acceptă să ia parte.

4. Justiția restaurativă este doar pentru cazurile penale?

În ultimii ani, filozofia justiției restaurative și practicile sale au fost deschise la situații de conflict dincolo de justiția penală. Acest lucru se datorează faptului că justiția restaurativă s-a dovedit a fi utilă pentru prevenirea infracțiunilor și a conflictelor (de exemplu, în cartiere, școli, îngrijirea tinerilor), dar și pentru a răspunde la infracțiunile care nu sunt raportate la poliție (de exemplu, violență intra-familială). Mai multe proiecte de cercetare au fost inițiate în medii urbane și în comunități care suferă de diferite tipuri de situații de conflict din cauza diferențelor sociale (în ceea ce privește cultura, vârsta, sexul, mediul social). Printre altele, unele orașe din Europa au început să lucreze la conceptul de „Oraș restaurativ”, punând laolaltă toate proiectele și asociațiile care lucrează la nivel local pentru a preveni conflictele, încuraja solidaritatea și responsabilitatea și activa cetățenii în acest mod. De asemenea, mișcarea care susține „Școli Restaurative” privește un alt cadru în care poate apărea cu ușurință conflictul și

implică studenți, profesori și alții în învățarea de a aborda astfel de conflicte pentru a preveni vătămarea și infracțiunile (grave).

5. În ce fază poate avea loc justiția restaurativă?

Justiția restaurativă poate fi, în general, aplicată în orice etapă a procesului de justiție penală. În practică, legislația și politicile diferă, deoarece în unele țări această opțiune este oferită doar în anumite etape. În principiu, justiția restaurativă poate fi oferită și livrată în cazuri care nu vin în atenția sistemului de justiție penală (prin auto-sesizare) și în etapele de acuzare, condamnare, sentință, încarcerare și reintegrare ale unei proceduri de justiție penală (prin sesizări ale poliției, procurorului, judecătorului, ofițerilor de probațiune, personalului din penitenciare, ONG-urilor care lucrează cu foști deținuți pentru reintegrarea lor sau ONG-urilor care sprijină victimele infracțiunii). În unele țări, sesizările apar mai des la nivelul poliției, în timp ce în alte sisteme, mai des, la nivelul instanțelor (din partea procurorilor sau judecătorilor). Medierea sau conferințele sunt adesea utilizate în afara procedurii de justiție penală, atunci când infractorul se află în închisoare sau chiar mult după ce sentința sa a fost executată. Dacă victima sau infractorul nu este încă pregătit să participe la o procedură de justiție restaurativă atunci când li se oferă prima dată oportunitatea, aceasta sau acesta poate totuși cere să fie implicată/implicat într-o etapă ulterioară.

6. De ce ar dori o parte să ia parte la un proces de justiție restaurativă?

Cele mai frecvente motivații pentru ca cineva să participe la un proces de justiție restaurativă sunt: oportunitatea de a spune partea sa din poveste, de a fi ascultat, de a pune întrebări și de a exprima sentimente; posibilitatea de a fi mai bine informat despre caz; oportunitatea de a fi implicat activ în repararea prejudiciului. Infractorului, în mod voluntar, i se oferă, de asemenea, posibilitatea de a-și asuma responsabilitatea, de a-și exprima remușcarea și de a lua măsuri pentru repararea prejudiciului făcut (ceea ce scade recidiva). Victima are ocazia să se simtă reasigurată prin răspunsurile primite la întrebările sale (cum ar fi: „de ce mi s-a întâmplat asta?”) și să fie împuternicită cu privire la chestiuni relevante pentru ea. Ambele pot îmbunătăți relațiile cu rețeaua lor socială mai largă, după restabilirea sentimentelor de siguranță și control.

7. Cine plătește pentru o întâlnire restaurativă?

Serviciile de justiție restaurativă și, de asemenea, și facilitatorii acestora (de exemplu, salarii, călătorii, instruire), pot fi finanțate din surse publice și / sau private (de exemplu, finanțare ministerială, instituțională și locală și / sau organizații de caritate, fundații). Întrucât justiția restaurativă este adesea legată de sistemul de justiție penală, sprijinul financiar vine deseori de la stat. În unele cazuri, infractorii sunt obligați să contribuie, deși primesc adesea un fel de asistență financiară. Este important, întrucât justiția restaurativă împiedică recidiva și împuternicește victimele, investițiile statului în aceste servicii ar trebui să scadă alte costuri.

8. Unde are loc întâlnirea restaurativă?

Procese de justiție restaurativă au loc în diferite locații, în funcție de o serie de motive legate de disponibilitatea serviciilor de justiție restaurativă în țară, dar și de specificul cazului care trebuie tratat. În Scandinavia, de exemplu, facilitatorii justiției restaurative călătoresc în toată țara și oferă întâlnirea într-un spațiu public (de exemplu, bibliotecă, școală), deoarece birourile nu sunt prezente în toate provinciile din cauza densității scăzute a populației. În Belgia, în schimb, serviciile de justiție restaurativă au birouri în Flandra și Valonia și au camere dedicate unde are loc întâlnirea de justiție restaurativă. În Olanda, medierile victimă-infractor în cadrul sistemului judiciar au loc în săli speciale de mediere ale Curții. Totuși, în unele cazuri, întâlnirea are loc pur și simplu în închisoare, întrucât infractorul nu poate fi eliberat, sau în locurile alese de victimă din motive de siguranță sau din motive personale. Considerația principală este că locul ales este capabil să ofere un sentiment de siguranță ambelor părți.

9. Cât poate dura o întâlnire restaurativă?

Întâlnirile de justiție restaurativă nu au limită de timp. Cazurile au variat de la 2 minute la o zi întreagă sau mai multe zile - ambele situații conducând la împuternicirea victimei și oportunități de încheiere. În cazuri de violență politică, întâlnirile de justiție restaurativă au avut loc numai după încheierea pedepsei închisorii pentru combatanți iar întâlnirile în sine se petrec în mod regulat de doisprezece ani. Aceasta înseamnă că nu există un moment ideal pentru inițierea unui proces de justiție restaurativă, dar nici un moment ideal pentru a-i pune capăt. Procesul aparține celor afectați de vătămare; din acest motiv, ei înșiși trebuie să identifice cât timp este necesar pentru ca percepțiile cu privire la dreptate să apară.

10. Există un proces de urmărire a ceea ce se întâmplă după o reuniune restaurativă? Ce se întâmplă dacă una dintre părți se răzgândește cu privire la ce au convenit în timpul ședinței? Există repercusiuni? Dacă părțile ajung la un acord în timpul ședinței restaurative, cine asigură punerea ei în aplicare?

Urmărirea a ceea ce se întâmplă după o reuniune de justiție restaurativă ar trebui să facă parte din serviciul oferit. Într-adevăr, întâlnirea față în față este doar o parte a activității unui facilitator de justiție restaurativă, dacă luăm în calcul investiția de timp în pregătirea și urmărirea a ceea ce se întâmplă după întâlnire. După o întâlnire față în față, în special în cazuri mai complexe, facilitatorul are ocazia să dezvăluie ce s-a întâmplat unui coleg desemnat pentru această sarcină. Acesta este un moment important care asigură facilitatorului supravegherea, evaluarea și atenția necesare. În mod clar, facilitatorul urmărește ce se întâmplă după aceea, de asemenea, cu părțile, individual, de exemplu, pentru a înțelege cum se simt după întâlnire, dacă au obținut ceea ce și-au dorit și dacă au mai multe întrebări sau trebuie răspuns. În cazul unui acord concret încheiat de părți, este important ca facilitatorul să urmărească punerea în aplicare a acestuia. Dacă infractorul nu își poate menține promisiunea (sau pur și simplu își schimbă părerea în raport cu acordul făcut), facilitatorul are un rol în comunicarea motivelor victimei și discută împreună cu ea ce poate fi făcut în continuare. Aceasta din urmă poate atrage o altă întâlnire față în față pentru a lăsa părțile să vorbească între ele. În practică, rolurile referitoare la asistența de după întâlnire diferă în funcție de proiect și de țară și se spune că uneori lipsesc sau nu primesc suficientă atenție.

11. De ce este important să vorbim despre protejarea drepturilor copiilor victime în justiția restaurativă?

Victimele copii trebuie să fie considerate și tratate ca purtători deplin ai drepturilor victimei și trebuie să își exercite drepturile într-o manieră adecvată, care să ia în considerare propriile capacități și nevoi. Aceasta se aplică și dreptului de acces la justiție (restaurativă), ținând cont de faptul că o experiență de justiție este personală și nu poate fi aplicată cu ușurință într-un mod standardizat. Copiii necesită adesea sprijin și protecție specială pentru a evita riscul victimizării secundare. Pentru aceasta, justiția restaurativă ar trebui să ofere un serviciu țarhetat, ținând cont de nevoile speciale ale persoanelor implicate, precum și de specificul infracțiunii și de consecințele acesteia; de asemenea, serviciile de justiție restaurativă trebuie să ofere un program integrat cu alte discipline

și servicii (educație, sănătate) pentru a se concentra asupra mediului social al copilului și furnizarea unui program adaptat.

În general, victimelor li s-a dat o poziție mai puternică în justiția penală în ultimele decenii, care a fost parțial stimulată de standardele internaționale și de Directiva obligatorie a UE privind protecția victimelor, din 2012. Această directivă se referă, de asemenea, la justiția restaurativă și a creat o bază pentru multe țări care au elaborat legislație privind justiția restaurativă, cu un accent specific asupra drepturilor victimelor, inclusiv copiilor victime și nevoilor lor particulare.

12. Este justiția restaurativă o practică sigură pentru copii?

Justiția restaurativă este o practică sigură și considerată o prioritate de către Comitetul pentru Drepturile Copilului ca reacție la infracțiune. Cu toate acestea, pentru a spori siguranța, procedurile trebuie să urmeze instrucțiuni importante, fundamentale pentru această abordare. În primul rând, părțile trebuie să dorească voluntar să se angajeze în acest program și trebuie să fie libere să îl întrerupă în orice moment și fără nicio justificare. În al doilea rând, serviciul trebuie să fie furnizat de către facilitatori bine pregătiți, care primesc, de asemenea, o pregătire specială pentru a face față unor cazuri specifice (de exemplu, implicând copii sau cazuri grave complexe, cum ar fi violența sexuală). Se recomandă instruire suplimentară pentru cei care lucrează cu tineri. În al treilea rând, justiția restaurativă trebuie să fie o abordare flexibilă, dezvoltată în jurul nevoilor părților implicate, astfel încât, în cazurile care implică copii, să țină seama de vârstă, maturitate, puncte de vedere, nevoi și preocupări; pentru aceasta, există diferite instrumente care pot fi utilizate la implicarea copiilor mai mici. În cele din urmă, atunci când avem de-a face cu copiii, există întotdeauna riscul dezechilibrelor de putere care trebuie abordate. Din acest motiv, sunt implicate persoane de sprijin precum părinții, profesorii sau alți responsabili, iar faza de pregătire și îngrijirea ulterioară sunt cruciale.

13. De ce este implicat un facilitator/mediator? Cum poate cineva să fie mediator?

Rolul facilitatorului este important în diferite momente. Facilitatorul are datoria de a explica în detaliu scopurile și practicile unui proces de justiție restaurativă și de a evalua motivele părților care doresc să participe. El/ea are responsabilitatea de a pregăti părțile pentru întâlnire și de a anticipa provocările și riscurile întâlnirii: trebuie să informeze părțile și împreună trebuie să găsească oportunitățile și soluțiile care să permită întâlnirea, dacă părțile doresc în continuare să facă acest lucru. De exemplu, când una

dintre părți se poate teme de o întâlnire față în față, el / ea poate propune modalități alternative de întâlnire, cum ar fi prin mesaje video sau scrisori. În timpul ședinței de justiție restaurativă, dacă faza de pregătire a fost bine planificată și organizată, facilitatorul are adesea un rol minim, aproape invizibil, permițând părților să se angajeze într-un dialog sigur și onest cu privire la vătămare, consecințele sale și eventualele reparații. Standardele de calitate și o pregătire bună pentru mediatori și facilitatori sunt foarte importante și ar trebui să existe în fiecare țară.

14. Ce delikte sunt cele mai potrivite pentru justiția restaurativă?

În mod teoretic, justiția restaurativă poate fi oferită pentru orice tip de delict, chiar și pentru infracțiunile cele mai grave și complexe (de exemplu, abuzuri sexuale, omucidere, terorism, violență în familie), deși există restricții bazate pe criterii legale. Din perspectivă teoretică, însă, singurul criteriu este disponibilitatea părților de a se întâlni voluntar și de a se angaja într-un dialog cu scopul de a repara prejudiciul. Cercetările au indicat că justiția restaurativă este potrivită în cazurile de infracțiuni grave, de asemenea, atunci când victimele și infractorii sunt dificil de identificat și responsabilitățile sunt răspândite între diverși actori (de exemplu, infracțiuni de trafic rutier, extremism violent, vătămare a mediului, infracțiuni corporative). Ceea ce este important nu este tipul de infracțiune ca atare, ci oportunitatea părților de a se angaja într-un proces de justiție restaurativă în ceea ce privește siguranța și prevenirea victimizării secundare. Pentru aceasta, instrumentele de evaluare a riscurilor și a politicilor pot fi utilizate ca indicatori pentru a identifica motivele de a evita să se propună și să se livreze justiția restaurativă.

15. Ce putem spune despre justiția restaurativă în școli?

Practicile de justiție restaurativă pot fi utilizate în școli pentru a preveni conflictele și delicturile, dar și pentru a crea un sentiment mai puternic de apartenență, solidaritate și responsabilitate în cadrul comunității școlare. Acest lucru este deosebit de important pentru a educa copiii și adolescenții în a percepe conflictele ca fiind firești și care oferă o oportunitate de învățare și de schimbare, și nu de amenințare. În unele cazuri, instituțiile de învățământ au decis să adopte filozofia justiției restaurative în cadrul întregii comunități școlare, în sensul implicării elevilor, profesorilor, personalului administrației, familiilor, vecinilor: aceasta a însemnat o schimbare generală a sistemului școlar de la o abordare punitivă și conservatoare la una restauratoare și inovatoare. Există metode tipice utilizate pentru introducerea justiției restaurative în școli, de ex. cercurile sunt folosite pentru a exprima emoțiile și a împărtăși experiențele

Într-un mod structurat, astfel încât aceeași metodă poate fi folosită ulterior pentru a discuta problemele și conflictele, sau medierea de la egal la egal este folosită pentru a instrui elevii să identifice și să gestioneze conflictele care apar în rețeaua lor socială (la școală sau acasă). Medierea de la egal la egal se întâmplă deja în unele școli primare, unde copiii instruiți pot asuma rolul de mediatori atunci când are loc o bătaie sau un conflict în clasă. Este deosebit de important să educăm copiii și adolescenții despre existența unui alt mod de a trata conflictele și de a exprima emoțiile, deoarece sunt cetățenii viitorului, care pot face o schimbare în societățile noastre, răspândind valori precum conectarea, solidaritatea, responsabilitatea și includerea, toate fiind esențiale în abordarea justiției restaurative.

16. Care sunt avantajele justiției restaurative

Rezultatele meta-studiilor de cercetare arată sistematic că cel puțin 85% dintre participanți și-au exprimat satisfacția după ce au participat la un program de justiție restaurativă, ceea ce reprezintă un procent mult mai mare în comparație cu procesele tradiționale de justiție penală. Cele mai comune beneficii numite de participanți sunt: recunoașterea și înțelegerea reciprocă a statutului celuilalt; recunoașterea nevoilor tuturor (de sprijin, protecție, reintegrare); restaurare emoțională, inclusiv sentimente de respect și demnitate de sine; repararea prejudiciului cauzat de delict și (când este posibil) a relațiilor rupte; abilitare, inclusiv restabilirea sentimentelor de siguranță și control; reducerea fricii de a se întâlni din nou; schimbări pozitive despre viziunea lumii în general și despre sine; și satisfacția și percepția corectitudinii în procesul justiției, comparativ cu sistemul de justiție penală. În plus, studiile au descoperit alte avantaje, mai relevante pentru sistemul de justiție și societățile în general: justiția restaurativă oferă victimelor o experiență reală a justiției care facilitează recuperarea lor, poate încuraja abținerea de la a comite delikte, contribuind la crearea unor societăți mai sigure și întărește comunitățile (util pentru reintegrarea infractorilor și sprijinirea victimelor, dar și pentru a preveni ca un loc de conflict să devină un loc de violență).

17. Pot părțile să oprească procesul dacă acesta devine prea mult?

Justiția restaurativă se bazează pe principiul voluntarității, care se aplică în orice etapă a procesului, din momentul în care serviciul este oferit până la întâlnirea efectivă. Facilitatorii au responsabilitatea de a verifica în mod constant dacă părțile sunt încă dispuse să continue procesul. Mai ales când întâlnirea față în față se apropie, facilitatorul trebuie să creeze un spațiu sigur pentru ca părțile să oprească procesul, fără un motiv, dar cu respect față de cealaltă parte, care poate dori să cunoască motivele

acestei decizii. Această garanție înseamnă că ambele părți pot opri procesul ori de câte ori doresc, simt sau au nevoie să își încheie participarea.

18. Care este rolul părinților și al altor adulți susținători în justiția restaurativă?

În funcție de modelul de justiție restaurativă ales, părinții și adulții susținători pot fi prezenți în timpul întâlnirii efective față în față (de exemplu, în conferințe restaurative). Rolul lor este să se asigure că dezechilibrele de putere sunt abordate. De asemenea, având în vedere responsabilitatea finală a părinților (sau a titularilor responsabilității părintești) față de copil și drepturile acestuia, este important să fie implicați în acest proces. În conflictele dintre părinți și copii, alte persoane de sprijin pot fi identificate și incluse în proces. Evident, alegerea includerii adulților susținători trebuie să se facă în interesul superior al copilului și ținând cont de dorința copilului de a fi sprijinit de un adult în timpul acestui proces. Aceasta nu este o problemă în ceea ce privește principiile și practicile justiției restaurative, întrucât justiția restaurativă are drept scop participarea și responsabilitatea tuturor părților afectate de vătămare de a lua măsuri în vederea asigurării reparației.

19. De ce avem nevoie de proiectul i-RESTORE?

i-RESTORE este un proiect important pentru a înțelege mai bine modul în care copiilor victimă li se poate oferi justiția restaurativă și cum pot beneficia mai bine de această experiență, dacă acceptă voluntar să se angajeze într-un dialog cu cealaltă parte. Deși știm multe despre impactul pozitiv al justiției restaurative în cazurile adulților, avem mai puține informații despre cazurile care implică victime copii. Acesta este un grup deosebit de vulnerabil, cu nevoi, comportamente și capacități de dezvoltare diferite și, prin urmare, trebuie să ne implicăm în cercetări axate pe acest grup țintă. Pe lângă cercetările de birou, i-RESTORE folosește o abordare inovatoare pentru implicarea copiilor în acest proiect. Într-adevăr, așa-numitele „Consilii consultative ale copiilor”, compuse din copii din trei țări diferite (România, Grecia, Albania) au responsabilitatea de a exersa și de a înțelege valorile justiției restaurative într-o serie de întâlniri locale pentru a oferi în sfârșit feedback cercetătorilor și ofițerilor de proiect cu privire la rezultatele proiectului și să propună o campanie de conștientizare pentru implicarea altor copii în justiția restaurativă. Proiectul urmărește, de asemenea, implicarea multor experți din aceste țări care pot juca un rol în dezvoltarea continuă a politicilor, practicilor și legislației.

20. Care este rolul Forumului European pentru Justiția Restaurativă în acest proiect?

Forumul European pentru Justiție Restaurativă (EFRJ) este cea mai mare organizație-umbrelă care reunește cercetători, practicieni și factorii de decizie care lucrează în justiția restaurativă și domenii conexe din Europa și nu numai. Înființată în anul 2000 în cadrul Institutului de Criminologie KU Leuven (Belgia), EFRJ este o organizație non-profit care numără aproape 500 de membri, inclusiv 80 de organizații. Din 2012, EFRJ este, de asemenea, parte a platformei Criminal Justice Europe, o rețea de 3 organizații care lucrează pe probleme de justiție penală în Europa (Europris în penitenciare, CEP pe probațiune și EFRJ pe justiție restaurativă). Rolul său în i-RESTORE este de a contribui la dezvoltarea cercetării și formării, pe lângă diseminarea rezultatelor proiectului în rețeaua sa. EFRJ oferă, de asemenea, expertiză pe tema specifică a justiției restaurative, găsind legături între cercetarea, practica și activitatea de politici în domeniul drepturilor copiilor.

21. Care este rolul Fundației Justiție Restaurativă Olanda în acest proiect?

Restorative Justice Netherlands (RJN) este o fundație olandeză, un centru de expertiză și inovare în domeniul justiției restaurative și al practicilor restaurative. Organizația nu este un furnizor de servicii de justiție restaurativă, ci o organizație umbrelă. Principalele activități ale acesteia sunt: cercetare și consultanță; transfer de cunoștințe prin (e-)instruire, prelegeri etc., lobby și advocacy; și construirea de rețele puternice. Împreună cu alți parteneri de cercetare și mediere, RJN a inițiat Academia Olandeză de Justiție Restaurativă (RJA). În acest proiect, RJN și EFRJ sunt responsabile pentru rapoartele de cercetare și pentru dezvoltarea metodelor și instrumentelor care vor fi utilizate la nivel național. Aceste organizații vor împărtăși, de asemenea, experiențe naționale și vor găzdui o sesiune de lucru pentru cercetătorii naționali și un grup de tineri din Albania, Grecia și România.

zane Medina

"Privind în urmă, cred că a fost fantastic că am avut această oportunitate. Să vorbești poate rezolva atât de multe. Pot în sfârșit începe doliul."

Victimă (2013) EFRJ

Mulțumiri speciale contributorilor noștri:

Emanuela Biffi, ofițer comunicare și evenimente, European Forum for Restorative Justice,
Annemieke Wolthuis, expert cercetare, mediere și training, Restorative Justice Netherlands
Malini Laxminarayan, consultant, Restorative Justice Netherlands
Cecilia Popa, cercetător, Terre des hommes Romania
Rodica Novac, manager de proiect, Terre des hommes Romania

*Conținutul acestei publicații reprezintă doar părerile autorului și este responsabilitatea sa exclusivă.
Comisia Europeană nu acceptă nicio responsabilitate pentru modul în care informația conținută poate fi utilizată.*

Pentru mai multe informații despre proiectul i-Restore, vă rugăm să vizitați pagina de web ori să-l contactați pe Marcos De Barros, i-RESTORE manager regional de proiect, la marcos.debarros@tdh.ch.

www.tdh.ch
www.facebook.com/tdh.ch
www.twitter.com/tdh_ch
www.instagram.co/tdh_ch

Urmăriți-ne pentru mai multe informații!

Terre des hommes in Europe

<http://tdh-europe.org/>
<https://twitter.com/TdhEurope>
<https://www.facebook.com/TdhEurope/>

Restorative Justice Netherlands

<http://www.restorativejustice.nl/>
https://twitter.com/Rest_Justice_NL

European Forum on Restorative Justice

<https://www.euforumrj.org/en>
<https://twitter.com/EuForumRJ>
<https://www.facebook.com/euforumrj>

Terre des hommes Romania

<https://tdh.ro/>
<https://www.facebook.com/TdhRomania/>

Terre des hommes Albania

https://twitter.com/tdh_albania
<https://www.facebook.com/Terre.des.hommes.Albania/>

Terre des hommes Hellas

https://twitter.com/tdh_greece
<https://www.facebook.com/tdh.greece/>